

[Else-Merete Ross.]

om det har været på tale at indføre en mødrehjælpsinstitution i Grønland, eller om det ikke regnes for påkrævet? Som det fremgår af de omtalte paragraffer, klares faderskabssagerne nu gennem politiet og kredsdommeren. Men havde man en mødrehjælpsinstitution, ville der jo samtidig være mere end faderskabssagerne at tage sig af. Jeg tænker her f. eks. på de såkaldte spædbarnspakker, som grønlandske mødre sikkert også har god brug for ligesom de danske, på børnehjem og på adoptionssager. Jeg vil gerne vide, hvordan ministeren ser på dette spørgsmål.

Nyt i loven er, at bidragspligten udstrækkes til barnets fyldte 18. år i lighed med, hvad der er lov i Danmark. 18 års grænsen opererer man med i ægteskabsloven, myndighedsloven og inden for børneforsorgen. Vigtigere forekommer det mig, at man som argument fra landsrådets side anfører, at behovet for en videre uddannelse efter børneskolen må antages at være stigende. Netop for at kunne udnytte de forbedrede uddannelsesmuligheder, der nu byder sig, er det vigtigt, at denne kategori af børn får økonomisk bistand 2 år længere end hidtil. Yderligere vil der kunne blive pålagt bidrag til undervisning og uddannelse indtil det fyldte 24. år.

Denne ligestilling med danske forhold glæder mig selvfølgelig, men jeg vil dog gerne spørge om, hvordan man klarer dette problem i de tilfælde, hvor der bliver tale om udbetaling af et engangsbeløb, som man vil gøre endeligt, i modsætning til i Danmark. Der står ganske vist i bemærkningerne, at der ved fastsættelsen af afløsingssummen tages hensyn til særlige ydelser, som ellers ville være kommet på.

Nu er det jo ikke alle, der får uddannelse til det 24. år, og man kan vel næppe forudse, om det vil ske eller ej, på det tidspunkt, da engangsbeløbet fastsættes. Jeg forstår, at kommunekassen indtræder og overtager den bidragydendes pligter. Men kan man være sikker på, at kommunekassen vil yde bidrag til uddannelseshjælp til det 24. år? Da jeg mener, at det er så overordentlig vigtigt, at unge i Grønland får så gode muligheder som muligt for uddannelse, vil jeg gerne have dette spørgsmål klarlagt.

Som kvinde kan man ikke andet end glædes over, at der nu også i Grønland kan pålægges bidrag til fødslen og underholdsbidrag til moderen i tiden omkring fødslen.

Jeg ved godt, at vi danske ofte kritiseres for at rose os selv. Det er muligt, at der ikke er noget langt spring fra selvros til glæde og taknemlighed over gode forhold, men da det lyder pænere at være taknemlig, vil jeg gerne holde mig til dette og sige, at kvinder og børn kan være taknemlige over, at vi har mænd og kvinder i dette land, der gennemfører love som f. eks. lov om børns retsstilling. Hvis man ikke ved det, kan jeg fortælle, at kvinder f. eks. i Frankrig og Luxembourg misunder os. I Frankrig er det forbudt at rejse faderskabssag mod en gift mand; bliver en forlovet pige gravid, kan hun kun rejse faderskabssag, hvis hun har skriftligt bevis for, at hendes forlovede ville gifte sig med hende. Sådanne skriftlige erklæringer er jo næppe almindelige blandt unge mennesker. I Luxembourg har børn født uden for ægteskab mig bekendt overhovedet ingen retsstilling.

Gang på gang oplever vi i det internationale kvindearbejde, at der henvises til skandinavisk lovgivnings betydning for børns og kvinders stilling i samfundet, og at de sætter sig som mål i deres egne lande at nå noget tilsvarende. Gennem den kontakt, der er mellem de forskellige landes kvindeorganisationer, håber jeg at vi vil kunne hjælpe dem til, at børn og kvinder virkelig får lignende kår som her i Danmark.

Da forslaget om ændringer i lov om rettens pleje i Grønland er en naturlig følge af det foregående lovforslag, skal jeg på mit partis vegne anbefale begge forslag til velvillig behandling og vedtagelse.

Vivilke: Jeg skal indskrænke mig til at tilsige socialistisk folkepartis støtte til gennemførelse af de to lovforslag.

Arne Bertelsen: Vi behandler nu forslaget til lov om børns retsstilling i Grønland, og jeg konstaterer, at der er ca. 8-10 medlemmer af regeringspartierne til stede og et lignende antal af oppositionens medlemmer — nu er jo også auktionen over tjenestemandsstemmerne såvel som ministerialembedsmændenes stemmer, sygeplejersker-